

University of Groningen

Beginning of Doom

Soerink, Jorn

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2014

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Soerink, J. (2014). *Beginning of Doom: Statius Thebaid 5.499-753. Introduction, Text, Commentary*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. [S.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen

1. De dood van Opheltus-Archermorus is een oud element van de mythe van de Zeven tegen Thebe, inbegrepen in de *Thebaïs* van Antimachus van Colophon en naar alle waarschijnlijkheid ook reeds in de Cyclische *Thebaïs*. Introduction §1.3.5, §1.5.
2. De namen ‘Ophites’ en ‘Lycus’ in Hyginus *Fabulae* 74 representeren geen alternatieve versie van de mythe: het betreft tekstuele corrupties. Cf. Introduction §1.4.1.
3. Adrastus’ uitspraak *tu nunc uentis pluuioque rogaris / pro Ioue* (Stat. *Theb.* 4.765-6) vestigt op meta-poëtisch niveau de aandacht op Statius’ creatieve verwerking van zowel de pre-Euripideïsche traditie, waarin de Zeven zich richten tot Zeus Hyetios (cf. Pausanias 2.19.8), als Euripides’ *Hypsipyle*. Introduction §1.5, §2.7.
4. In *Theb.* 5.637 leze men *tacitas* in plaats van *tacite*. Zie commentaar *ad locum*.
5. De hemelse tekenen waarmee Bacchus de hereniging van Hypsipyle en haar zoons bekrachtigt (Stat. *Theb.* 5.729-30) corresponderen met Dionysus’ verschijning *ex machina* aan het slot van Euripides’ *Hypsipyle* en markeren aldus de voltooiing van de Euripideïsche plot. Introduction §2.3; Soerink 2014: 178-9.
6. Wanneer Tisiphone Oedipus’ bedde hoort, bevindt zij zich ‘toevallig’ op de oever van de Cocytus (*Theb.* 1.189-90 *inamoenum forte sedebat / Cocytum iuxta*). Het woord *forte* onderstreept dat hier op metapoëtisch niveau géén sprake is van toeval: Statius’ Tisiphone begint waar Vergilius’ Allecto is geëindigd (vgl. *Aen.* 7.562 *Cocytique petit sedem*).
7. Commentatoren hebben zich eeuwenlang verbaasd over de verblijfplaats van Vergilius’ Furiën (*Aen.* 6.280 *Eumenidum thalami*). Servius merkt op dat ‘Furiae numquam nupserunt’ en oppert dat het gaat om *thalami* ‘in quibus natae sunt’, terwijl Norden *thalami* simpelweg begrijpt als ‘slaapvertrekken’. Maar in het Grieks wordt θάλαμος soms gebruikt als aanduiding voor ‘the realms below’ (vgl. LSJ s.v. II), ook in Aeschylus *Eumenides* 1004, waar Athena spreekt over het toekomstige verblijf van de Eumeniden. Ziehier de achtergrond van *Aen.* 6.280 *Eumenidum thalami*.
8. Seneca’s *Phoenissae* is een onvoltooide tragedie (*contra* Tarrant 1978) en, evenals alle andere tragedies van Seneca, opvoerbaar, waarbij in vv. 420-42 de *machina* moet worden gebruikt.
9. De pointe van *hionios*, het laatste woord van Catullus 84, waarin de spot wordt gedreven met Arrius’ uitspraak van het Latijn, heeft niets te maken met χιονέους (Harrison 1915), met wijn van Chios (Nicholson 1998), of met de toepasbaarheid van *leuis* en *asper* op zowel (*h*)*ionios* als *fluctus* (Jones 1956), maar met de *psilosis* van het Ionisch dialect: de grap is dat Arrius de *h-* in het Ionisch dialect nieuw leven zal inblazen!
10. Veel oud-gymnasiasten, studenten Klassieke Talen en zelfs gepromoveerde classici menen dat het Latijnse woord voor ‘kat’ *felix* luidt. Deze misvatting is niet alleen te wijten aan Felix Kattenvoer, maar ook aan Felix Domestica Prima in lesmethode *Via Nova*.
11. Het rode mutsje van Torva, de groene slang en rammelaar (ἐν διὰ δυοῖν) van IKEA, kan worden beschouwd als *aemulatio* van de kam (*crista*) waarmee slangen in de Romeinse kunst en literatuur dikwijls zijn getooid.
12. Het is een gotspe dat promotiestudenten aan de Rijksuniversiteit Groningen niet of nauwelijks in de gelegenheid worden gesteld om onderwijs te geven.